

شایستگی های کلیدی کارآفرینی

مجید سبک آرا

عضو گروه مدیریت و خدمات اجتماعی سازمان جهاد دانشگاهی استان گیلان

دانشجوی دکتری کارآفرینی

Majid.sabkara@gmail.com

چکیده

1

امروزه ظرفیت کارآفرینی سطح رقابت پذیری یک سازمان را تعیین می کند. بنابراین کارآفرینان به عنوان یک منبع مهم و حیاتی در نظر گرفته می شوند. هدف از این مطالعه این است که تعیین کند کدام یک از شایستگی های کلیدی فردی تعیین کننده کارآفرین بودن یا نبودن یک فرد است. ما برای به دست آوردن مجموعه ای از شایستگی های فردی مربوط به کارآفرینی، مروری بر ادبیات مربوط به کارآفرینی انجام داده ایم. سپس با استفاده از روش دلفی، از بین تعدادی از کارآفرینان در مورد اهمیت شایستگی های فردی که به کارآفرینی مرتبط تلقی می شوند، توافق کلی قابل اطمینانی حاصل کردیم. این مطالعه شایستگی های کلیدی را در سطح فردی ارائه می دهد که برای کارآفرین شدن باید توسعه یابند. شایستگی هایی که کارمندان را قادر به کارآفرینی می کند مشخص شده اند. این امر می تواند برای هر شرکتی که متعهد به کارآفرینی است مفید واقع شود و همچنین می تواند برای هر موسسه آموزشی متعهد به توسعه شایستگی های کارآفرینی دانشجویانش نیز مفید باشد.

واژگان کلیدی: کارآفرین، شایستگی های کارآفرینی، آموزش، رفتار کارآفرینانه.

مقدمه

امروزه هیچ کس در مورد اهمیت کارآفرینی صحبت نمی کند. توسعه فرهنگ کارآفرینی در جامعه ابزاری اساسی برای توسعه اقتصادی و اجتماعی است که رقابت پذیری یک کشور را بهبود می بخشد. به طور گسترده اثبات شده است که کارآفرینی یکی از محورهای روند اقتصادی است. کارآفرینان ، از طریق ایجاد فعالیت های جدید ، توسعه اقتصاد را گسترش می دهند. از این رو کارآفرینان منابع استراتژیک سازمان ها هستند. می توان نگرش کارآفرینی را آموزش و توسعه داد.

شایستگی های زیادی با کارآفرینی مرتبط است و این مهارت ها را می توان از طریق یادگیری به دست آورد و توسعه داد (Tan & Gibb & Hannon, ; Borjas, 2003; Kirby, 2004; Lans et al., 2014 ; Ng, 2006) شایستگی های کارآفرینی بر عملکرد شرکت تأثیر می گذارند (Man et al., 2002; Camuffo et al., 2012) و شناسایی شایستگی های کارآفرین بسیار مهم است تا هم سازمان ها و نهادهای آموزش عالی بتوانند برای توسعه آنها تلاش کنند. به این ترتیب می توان کیفیت کارآفرینی در اقتصاد را افزایش داد.

چارچوب مفهومی

شایستگی های کارآفرینی و کارآفرینی به طور گسترده مورد بررسی قرار گرفته اند (Mitchelmore & Rowley, 2010). رفتار کارآفرینانه نتیجه انگیزه ای برای دستیابی به یک هدف و شایستگی های لازم برای رسیدن به آن است. این مقاله بر روی آن دسته از شایستگی هایی است که ویژگی های یک کارآفرین را شامل می شود. جدول ۱ خلاصه ای از بررسی ادبیات را نشان می دهد ، ۲۰ شایستگی را که برای دستیابی به اثربخشی کارآیی مهم و تأثیرگذار تلقی می شوند ، ارائه می دهد.

جدول ۱. شایستگی های کارآفرینی

شایستگی ها	تعریف	منابع
خطر پذیری (ریسک پذیری)	توانایی تحمل ابهام و شرایط نامطمئن و تصمیم گیری صحیح در این شرایط ، در حالی که می توانید احساسات خود را کنترل کنید.	(Pereira, 2007)
استقلال طلبی (تعیین سرنوشت)	ظرفیت تصمیم گیری مستقل بر اساس درک صحیح از امکانات و مسئولیت آن.	(Borjas, 2003)
جستجو و تجزیه تحلیل اطلاعات	امکان یافتن و به اشتراک گذاشتن اطلاعات مفید تجاری برای حل مشکلات با استفاده از پتانسیل کامل شرکت.	(Sarasvanthy, 2001)
کیفیت کار	توانایی انجام کار فشرده و سرسخت برای دستیابی به اهداف ، به دنبال بهبود مستمر.	(Kirby, 2004)
ارتباطات	توانایی گوش دادن ، پرسیدن سوال ، بیان ایده ها و مفاهیم به طور موثر.	(Gibb & Hannon, 2006)
اعتماد به نفس	توانایی پرداختن به چالش های جدید با نگرش اطمینان به امکانات، تصمیمات یا دیدگاه های خودشان.	

(Vainrub, 2004)	امکان ایجاد و نگهداری شبکه ای از تماس با عوامل مفید در دستیابی به اهداف.	توسعه شبکه های اجتماعی / تولید شبکه های پشتیبانی
(Shumpeter, 1934)	توانایی انطباق با زمینه ها ، موقعیت ها ، افراد و رسانه های مختلف به سرعت و به طور مناسب.	پویایی
(Begley & Boyd, 1988)	توانایی انطباق با زمینه ها ، موقعیت ها ، افراد و رسانه های مختلف به سرعت و به طور مناسب.	مدیریت تغییر
(Pleitner, 1986)	تمایل به اقدام ، ایجاد فرصت و بهبود نتایج بدون نیاز به عوامل خارجی.	ابتکار عمل
(Shapero, 1982)	توانایی تولید یک اثر جدید ، غیرمنتظره و مناسب (به موقع ، مفید) با توجه به نیازهای زمینه.	نوآوری
	توانایی به اجرای اعمال مطابق با آنچه گفته شده یا مهم تلقی می شود.	یکپارچگی
	توانایی هدایت عملکرد گروههای انسانی در یک جهت خاص با ایجاد جو انرژی و تعهد ، تعیین اهداف ، پیگیری این اهداف و دادن بازخوردهایی که ایده های دیگران را در نظر میگیرد.	رهبری
	توانایی کنترل خود و دانستن محدودیت های خاص خود.	خودکنترلی
	توانایی ترویج ، هدایت و انتخاب رفتار به منظور دستیابی به اهداف.	جهت دهی نتایج
	توانایی بالا بردن یا پایین آوردن موقعیت در مقیاس رفاه اقتصادی.	شایستگی های کارآفرینی
	توانایی هدایت یا کنترل یک بحث ، ایجاد محیطی برای همکاری و تعهدات پایدار برای تقویت رابطه.	تحرک اجتماعی
	توانایی پذیرش انعطاف پذیر موقعیت های مرزی و غلبه بر آنها و توانایی کنترل تناقضات.	مذاکره
	توانایی حفظ ثبات بین اعمال ، رفتارها و گفتارها ، مسئولیت پذیری در قبال اشتباهات خودشان.	عیب یابی
	توانایی مشارکت فعال در دستیابی به یک هدف مشترک ، انطباق منافع شخصی با اهداف تیم.	مسئولیت پذیری
		کار تیمی

هدف این مقاله انجام یک تحقیق اکتشافی به منظور کشف شایستگی های مربوط به کارآفرینی موثر است. ما این لیست پیشنهادی را با استفاده از درک کارآفرینان تأیید می کنیم.

روش شناسی

از بررسی ادبیات ، شایستگی های اصلی برای توسعه کارآفرینی مشخص شدند. سپس از روش دلفی برای جمع آوری داده ها استفاده شد. روش دلفی یک روش کیفی سیستماتیک و سازنده است که در مواردی که قضاوت اطلاعات ضروری است ، اطلاعاتی را از گروهی از افراد متخصص جمع آوری می کند (Okoli & Pawlowski, 2004). مطالعه دیگری مشابه مطالعه ارائه شده در این مقاله وجود دارد که توسط کورعا و همکاران تهیه شده است. (Correa et al., 2013) با این حال ، آنها مدرسین آموزش عالی را به عنوان متخصص در نظر می گیرند. در این مطالعه یک نمونه تصادفی از ۱۰ کارآفرین در نظر گرفته شد. طبق گفته (Ziglio, 1996) ، اگر این گروه متشکل از متخصصانی با ویژگی های مشابه باشد ، تجزیه و تحلیل با صفحه کوچک ۱۰ تا ۱۵ نفره برای دستیابی به نتایج سازگار کافی خواهد بود.

با توجه به اینکه در یک مطالعه دلفی نباید زمان بین دور اول و آخرین جمع آوری داده ها زیاد باشد و همچنین به منظور اینکه عوامل دیگر از تحریف صحت داده ها جلوگیری کنند ، ما مطالعه دلفی را در یک ماه توسعه دادیم. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه استفاده شد. از لیست شایستگی های جدول ۱ برای تهیه الگوی برای جمع آوری اطلاعات از کارآفرینان استفاده شده است. نتایج با استفاده از مقیاس لیکرت از ۱ تا ۵ (از ۱-مهم نیست به ۵- ضروری) طبقه بندی شدند. بخش بعدی نتایج بدست آمده پس از دو دور را نشان می دهد. از این رو ما یک پیشنهاد جامع از شایستگی هایی را می گیریم که بر اثربخشی کارآفرینی تأثیر می گذارد.

یافته ها

جدول ۲ نتایج بدست آمده با استفاده از روش دلفی را نشان می دهد. همانطور که ممکن است ذکر شود ، در ۹ مورد از ۲۰ شایستگی مورد نظر که در ابتدا مورد بررسی قرار گرفت ، اتفاق نظر بین متخصصان حاصل شده است. بعلاوه ، در ۸ شایستگی دیگر اتفاق نظر نسبی وجود دارد.

جدول ۲. نتایج مطالعه دلفی

شایستگی ها	میانگین	مد	میان	اجماع	حداقل	حداکثر	انحراف
خطر پذیری	۴.۷	۵	۵	۰.۷۵	۴	۵	۰.۴۸
ابتکار عمل	۴.۷	۵	۵	۰.۷۵	۴	۵	۰.۴۸
رهبری	۴.۶	۵	۵	۱	۴	۵	۰.۵۲
کار تیمی	۴.۶	۵	۵	۱	۴	۵	۰.۵۲
مسئولیت پذیری	۴.۶	۵	۵	۰.۷۵	۴	۵	۰.۷۰

۰.۷۰	۵	۳	متوسط	۱	۴.۵	۵	۴.۴	استقلال طلبی / تعیین سرنوشت
نتایج مطالعات دلفی (ادامه)								
۰.۷۰	۵	۴	متوسط	۱	۴.۵	۵	۴.۴	اعتماد به نفس
۱.۰۳	۵	۲	متوسط	۱	۴.۵	۵	۴.۲	یکپارچگی
۰.۶۷	۵	۳	متوسط	۱	۴	۴	۴.۳	مذاکره
۰.۶۳	۵	۴	بله	۰.۷۵	۴	۴	۴.۲	پویایی
۰.۷۹	۵	۳	متوسط	۱	۴	۴	۴.۲	ارتباطات
۰.۹۴	۵	۲	بله	۰.۷۵	۴	۴	۴	عیب یابی
۱.۲۵	۵	۱	متوسط	۱	۴	۴	۴	نوآوری
۰.۷۴	۵	۳	بله	۰.۷۵	۴	۴	۳.۹	جستجو و تجزیه تحلیل اطلاعات
۰.۸۸	۵	۳	خیر	۱.۷۵	۴	۳	۳.۹	توسعه شبکه های اجتماعی / تولید شبکه های پشتیبانی
۰.۸۸	۵	۲	بله	۰	۴	۴	۳.۹	جهت دهی نتایج
۰.۹۹	۵	۲	خیر	۱.۵	۴	۴	۳.۹	خود کنترلی
۰.۷۹	۴	۲	بله	۰	۴	۴	۳.۸	مدیریت تغییر
۰.۹۲	۵	۲	بله	۰.۷۵	۴	۴	۳.۸	کیفیت کار
۱.۲۵	۵	۱	خیر	۲	۳	۲	۳	تحرک اجتماعی

بحث و نتیجه گیری

در نتیجه این مطالعه اکتشافی ، ما یک پیشنهاد اجماع درباره شایستگی های موثر بر کارآفرینی به دست آوردیم. مجموعه شایستگی های ارائه شده به واسطه ادبیات توسط کارآفرینان محدود شد. طبق ادبیات ، ۲۰ شایستگی مورد نظر در رابطه با کارآفرینی ذکر شده اند. در این مطالعه اکتشافی ، کارشناسان موافقت کردند که شایستگی های مربوطه برای کارآفرینی عبارتند از:

خطرپذیری، ابتکار عمل، مسئولیت پذیری، پویایی، عیب یابی، جستجو و تجزیه و تحلیل اطلاعات، جهت دهی نتایج، مدیریت تغییر و کیفیت کار.

با این حال، هیچ توافقی برای برخی از شایستگی های کارآفرین که به طور مکرر در ادبیات ذکر شده است، حاصل نشده است: توسعه شبکه های اجتماعی، خودکنترلی و تحرک اجتماعی. نتایج ارائه شده در این مطالعه مشابه نتایج ارائه شده توسط کورعا و همکاران است (Correa et al., 2013). با این حال، در این مورد، کارآفرینان در مورد اهمیت ایجاد شبکه های پشتیبانی و خودداری به توافق نرسیده اند.

قابل توجه است که نوآوری از مهمترین شایستگی های متخصصان نیست، زیرا در ادبیات اغلب به عنوان عاملی مهم در ارتباط با کارآفرینی ذکر شده است. احتمالاً به این دلیل است که از نظر متخصصان به دست آوردن و توسعه این شایستگی از طریق یادگیری کار چندان ساده ای نیست. از این یافته ها، موسسه آموزش عالی می تواند فرایندهای آموزش خود را بهبود بخشد تا توسعه برخی از شایستگی های خاص را افزایش دهد. این مطالعه اکتشافی شایستگی هایی را نشان می دهد که اگر به طور معمول توسعه یابند، رفتار کارآفرینی و در نتیجه رقابت پذیری سازمان یا حتی کل سیستم اقتصادی را بهبود می بخشد. اگرچه اطلاعات جمع آوری شده اطلاعات جالبی در مورد شایستگی های کارآفرینی فراهم می کند و رویکرد کیفی مناسبی به موضوع می دهد، اما برای داشتن تصویر کامل تر، باید اطلاعات بیشتری جمع آوری شود.

6

منابع

Begley, T. M., & Boyd, D. P. (1988). Psychological characteristics associated with performance in entrepreneurial firms and smaller businesses.

Journal of business venturing, 2, 79-93.

Borjas, L. (2003). Espíritu empresarial, creatividad empresarial. Un nuevo reto. *Anales de la Universidad Metropolitana*, 3(2), 133-156.

Camuffo A., Gerli F. & Gubitta P. (2012) Competencies matter. Modeling effective entrepreneurship in northeast of Italy small firms. *Cross Cultural Management*, 19(1), 48-66.

Correa, Z. C., Hurtado, C. D., y Cardona, Y. A. C. (2013). Formación en emprendimiento en estudiantes de la carrera de administración de empresas en la Universidad Pública de Popayán= Entrepreneurial formation of business administration students of a Public Institution in Popayan, Colombia. *Revista EAN*, 71, 40-51.

Gibb, A., y Hannon, P. (2006). Towards the entrepreneurial university. *International Journal of Entrepreneurship Education*, 4(1), 73-110.

Kirby, D. A. (2004). Entrepreneurship education: can business schools meet the challenge?. *Education and Training*, 46(8/9), 510-519.

Lans, T., Blok, V., & Wesselink, R. (2014). Learning apart and together: towards an integrated competence framework for sustainable

entrepreneurship in higher education. *Journal of Cleaner Production*, 62, 37-47.

Man T.W.Y. , Lau T. & Chan D. F. (2002) The competitiveness of small and medium enterprises: A conceptualization with focus on

entrepreneurial competencies. *Journal of Business Venturing*, 17(2), 123-142.

Mitchelmore S. & Rowley J. (2010) Entrepreneurial competencies. A literature review and development agenda. *International Journal of*

Entrepreneurial Behaviour and Research, 16, 92-111.

Troubleshooting 4 4 4 0.75 yes 2 5 0.94

Innovation 4 4 4 1 moderate 1 5 1.25

Search and analysis of information 3.9 4 4 0.75 yes 3 5 0.74

Develop social networks/ generation

of support networks 3.9 3 4 1.75 no 3 5 0.88

Results orientation 3.9 4 4 0 yes 2 5 0.88

Self-control 3.9 4 4 1.5 no 2 5 0.99

Change management 3.8 4 4 0 yes 2 4 0.79

Quality of work 3.8 4 4 0.75 yes 2 5 0.92

Social mobility 3 2 3 2 no 1 5 1.25

832 Lorena Robles and Marta Zárraga-Rodríguez / *Procedia Economics and Finance* 23 (2015) 828 – 832

Okoli, C., & Pawlowski, S. D. (2004). The delphi method as a research tool: An example, design considerations and applications. *Information & Management*, 42(1), 15-29.

Pereira, F. (2007). La evolución del espíritu empresarial como campo del conocimiento. Hacia una visión sistémica y humanista. *Cuadernos de Administración*, 20(34), 11-37.

Pleitner, H. J. (1986). Entrepreneurs and new venture creation: some reflections of a conceptual nature.

4th International & National Conference on Management Studies, Accounting & Law

17 June 2021 - Tehran

چهارمین کنفرانس بین المللی و ملی مطالعات مدیریت، حسابداری و حقوق

۲۷ خرداد ۱۴۰۰ - تهران

Journal of Small Business &

Entrepreneurship, 4(1), 34-43.

San Tan, S., & Ng, C. F. (2006). A problem-based learning approach to entrepreneurship education.

Education+ Training, 48(6), 416-428.

Sarasvathy, S. D. (2001). What makes entrepreneurs entrepreneurial. *Harvard Business Review*, 21, 1-9.

Schumpeter, J. A. (1934). *The theory of economic development: An inquiry into profits, capital, credit, interest, and the business cycle* (Vol. 55).

Transaction Publishers.

Shapero, A., & Sokol, L. (1982). The social dimensions of entrepreneurship. *Encyclopedia of entrepreneurship*, 72-90.

Vainrub, R. (2004). ¿Cómo es el emprendedor venezolano?. *Debates IESA*, 10(1), 64-66.

Ziglio, E. (1996). The Delphi Method and its contribution to decision-making. In: M. Adler. & E. Ziglio (Eds.), *Gazing into the oracle: the*

Delphi Method and its application to social policy and public health (pp. 3-33). Jessica Kingsley Publishers.